

Sygn. akt: III AUa 466/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Sędziowie: SSA Jacek Zajączkowski

SSA Iwona Szybka (spr.)

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. w Łodzi

sprawę (...) **Spółki Akcyjnej w B. przy udziale (...)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.**

o wydanie interpretacji w przedmiocie ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 stycznia 2012 r., sygn. akt: V U 771/11;

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt III AUa 466/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 czerwca 2011 r., wydaną na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej w związku z art. 83 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał za nieprawidłowe stanowisko (...) Spółka Akcyjna w B. zawarte we wniosku złożonym do ZUS w dniu 12 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Odwołanie od tej decyzji wniosła (...) Spółka Akcyjna w B. domagając się zmiany decyzji w części dotyczącej oceny stanowiska wnioskodawcy, co do ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe poprzez uznanie stanowiska Spółki przedstawionego we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji za prawidłowe.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego Oddział Elektrociepłowni (...) Spółki Akcyjnej w B..

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. zmienił decyzję ZUS z dnia 7 czerwca 2011 r. w ten sposób, że uznał za prawidłowe stanowisko zawarte we wniosku (...) Spółka Akcyjna w B. złożonym w dniu 12 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz (...) Spółka Akcyjna w B. kwotę 60,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Z dniem 1 września 2010 r. doszło do przejęcia przez Spółkę (...) S.A. (dalej: Spółka (...)) kilkunastu innych dotychczas współpracujących ze sobą spółek, m.in. spółki (...) S.A. w B. (dalej: Spółka (...)). Niezależnie od powyższego Spółka (...) zmieniła swoją dotychczasową nazwę na (...) S.A. z siedzibą w B.. Połączenie spółek odbyło się zgodnie z art. 492 § 1 k.s.h. (połączenie przez przejęcie) poprzez przeniesienie całego majątku Spółki (...) na rzecz Spółki (...). Statut Spółki (...) w par. 1 przewiduje, że może ona tworzyć oddziały, mogące stanowić odrębnych pracodawców w rozumieniu art. 3 k.p. Wraz z rejestracją połączenia spółek w strukturze Spółki (...) został wyodrębniony Oddział Zespół Elektrociepłowni (...) w B.. Zgodnie z Regulaminem funkcjonowania Oddziału, wchodzi on w skład Spółki (...) Spółka Akcyjna w B., przy czym jest jednostką wyodrębnioną organizacyjnie ze Spółki. Oddział ma odrębny Regon, a dotychczasowi pracownicy Spółki (...) na mocy art. 23.1 k.p. stali się pracownikami Oddziału, który stał się dla nich pracodawcą. Ponieważ Oddział stał się odrębnym pracodawcą, to tym samym stał się odrębnym płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne. Zgodnie z art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorcy mogą występować do ZUS o wydanie oficjalnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i z tej możliwości skorzystał wnioskodawca. Odnosząc się do argumentacji skarżącego zawartej w odwołaniu, Sąd Okręgowy uznał ją za przekonującą. Okolicznością niesporną jest, że z dniem 1.09.2010 r. doszło do przejęcia przez Spółkę (...) S.A. (dalej: Spółka (...)) kilkunastu innych dotychczas współpracujących ze sobą spółek, m.in. spółki (...) S.A. w B. (dalej: Spółka (...)). Wraz z rejestracją połączenia spółek został wyodrębniony Oddział Zespół Elektrociepłowni (...) S.A. w B., który przejął dotychczasowych pracowników Spółki (...), stał się odrębnym pracodawcą i odrębnym płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne.

Zdaniem Sądu Okręgowego w sprawie ma zastosowanie art. 494 k.s.h. Zgodnie z § 1 art. 494 k.s.h. spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. Oznacza to, że z dniem połączenia zachodzi sukcesja uniwersalna. Zgodnie natomiast z § 2 art. 494 k.s.h. na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną przechodzą z dniem połączenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej. Sukcesja uniwersalna, czyli przejście w drodze jednej czynności prawnej i z mocy samego prawa ogółu praw i obowiązków spółki przejmowanej na spółkę przejmującą stanowi jeden z podstawowych prawno-gospodarczych skutków, a zarazem motywów prawno-podmiotowej koncentracji, jaką jest połączenie. Spółka przejmowana traci swój byt prawny z chwilą rejestracji połączenia. Zasada sukcesji obejmuje także zobowiązania publicznoprawne, zgodnie z art. 93 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej i w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z treścią art. 93 § 1 Ordynacji podatkowej osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku łączenia się: 1) osób prawnych, 2) osobowych spółek handlowych, 3) osobowych i kapitałowych spółek handlowych - wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejęcie: 1) innej osoby prawnej (osób prawnych); 2) osobowej spółki handlowej (osobowych spółek handlowych) - § 2. Analiza powyższych przepisów pozwala na sformułowanie wniosku, że także w prawie ubezpieczeń społecznych ma miejsce następstwo prawne po tytule ogólnym (sukcesja uniwersalna). Specyfika przepisów prawa ubezpieczeń społecznych może objawiać się, że płatnikiem składek na ubezpieczenie wypadkowe może być pracodawca, a więc również jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej. Dlatego też na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych uznać należy, że oddział spółki kapitałowej, będący odrębnym od jednostki macierzystej pracodawcą i płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne może być, jak słusznie podniósł, skarżący, podmiotem sukcesji uniwersalnej w

zakresie ogółu praw i obowiązków z tytułu ubezpieczeń społecznych, których podmiotem jako płatnik była spółka lub spółki przejmowane. Sukcesja wynikająca z przepisów Ordynacji podatkowej obejmuje także prawo do ulgi w wysokości opłacanych składek na ubezpieczenie wypadkowe wynikające z niskiej wartości wskaźnika korygującego w każdej z przejmowanych spółek. Sąd Okręgowy powołał się na uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9.10.2009r., III AUa 767/09. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wskutek odpowiedniego zastosowania art. 93 Ordynacji podatkowej, mającego zastosowanie poprzez art. 31 ustawy systemowej, Oddział jako płatnik – następca spółki przejmowanej wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki płatnika-poprzednika przewidziane w systemie ubezpieczeń społecznych, w szczególności w uprawnienia wynikające z niższej stawki wskaźnika korygującego w ubezpieczeniu wypadkowym. Połączenie spółek handlowych przez przejęcie spółki zobowiązanej do opłacania niższej składki na ubezpieczenie wypadkowe niż spółka przejmująca spowodowało dla nowego podmiotu, jako płatnika składek, możliwość wyliczenia składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości jak dla spółki przejmowanej. Powstaje wówczas niesprzeczna z zasadami współzycia społecznego i przewidziana przez prawo korzyść wynikająca z połączenia spółek. Takie stanowisko zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 marca 2009r., II UK 292/2008. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy.

Apelujący zarzucił naruszenie:

- prawa materialnego art. 24 ustawy systemowej w zw. z art. 31 ustawy systemowej przez błędną wykładnię i uznanie, że należności z tytułu składek obejmują wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, art. 31 ustawy systemowej w zw. z art. 93 Ordynacji podatkowej poprzez błędną wykładnię, a szczególności uznanie, że odpowiednie stosowanie art. 93 Ordynacji objawia się tym, że oddział spółki będący odrębnym od spółki macierzystej płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne może być podmiotem sukcesji uniwersalnej w zakresie ogółu praw i obowiązków z tytułu ubezpieczeń społecznych, których podmiotem była spółka przejmowana,

- prawa procesowego w szczególności art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a także brak zastosowania zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania poprzez przyjęcie, że oddział jest następcą prawnym spółki przejmowanej w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych mimo, że to spółka przejmująca jest następcą prawnym spółki przejętej.

Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skarżący uznał za nietrafne stanowisko Sądu Okręgowego, oparte na wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20.03.2009 r., II UK 292/08, co do zastosowanie przez następcę prawnego stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe stosowanej dotychczas przez spółkę przejmowaną. Zdaniem ZUS „wydaje się”, że stopa procentowa składek nie mieści się w zakresie przedmiotowym normy zawartej w art. 31 ustawy o s.u.s. Ponadto podniósł, że wbrew pogładowi Sądu Okręgowego stopa procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe nie jest ulgą tylko elementem konstrukcyjnym wyrażającym wysokość składki i umożliwiającym ustalenie kwoty należnej składki. Nadto, w sprzeczności z art. 93 Ordynacji podatkowej, Sąd Okręgowy uznał, że oddział jest następcą prawnym spółki przejętej. Takie odpowiednie zastosowanie przez Sąd art. 93 Ordynacji jest nieracjonalne i podważa generalną zasadę sukcesji uniwersalnej spółki przejmowanej na spółkę przejmującą. Art. 93 Ordynacji wyraźnie wskazuje, że następcą prawnym spółki przejmowanej może być wyłącznie osoba prawna, a nie jak błędnie przyjął Sąd, oddział spółki. Oddział nie posiada odrębnej od przedsiębiorcy osobowości prawnej zarówno w sferze prawa prywatnego jak i publicznego, i dlatego nie może być następcą prawnym spółki przejmowanej. Także w KRS w dziale VI dokonano zapisu, że spółka przejmująca jest następcą prawnym spółki przejmowanej. Zgodnie z art. 93 Ordynacji podatkowej, prawa i obowiązki związane z działalnością spółki przejmowanej przeszły z chwilą rejestracji połączenia na Wnioskodawcę. Z dniem połączenia wnioskujący wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej i stał się następcą prawnym dla celów ubezpieczeniowych. „Gdyby uznać, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe podlega sukcesji,

spółka przejmująca, która ma już ustaloną wysokość stopy procentowej, z momentem przejścia kilkunastu spółek nabyłaby prawo do posługiwania się wartościami stopy procentowej jakie stosowały wszystkie spółki przejęte, co już samo w sobie brzmi kuriozalnie”. Wyodrębnienie oddziałów jest równoznaczne z powstaniem nowych płatników składek i dlatego nowopowstały płatnik powinien samodzielnie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie społeczne.

(...) S.A. w B. złożyła odpowiedź na apelację, w której wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniosła, że sukcesja uniwersalna występuje także w zakresie wysokości składki wypadkowej. Powołała się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.05.2010r., I UK 8/2010. Ponadto wskazała, że nie stała się bezpośrednio ani pracodawcą, ani płatnikiem w stosunku do pracowników spółki przejmowanej. Pracodawcą stał się oddział i dlatego stał się sukcesorem w zakresie składek na ubezpieczenie wypadkowe. Bowiem gdy uprawnienia i obowiązki pracodawcy, a w konsekwencji płatnika składek, nie przejmują bezpośrednio spółka przejmująca, lecz jedynie za pośrednictwem oddziału, oznacza to, że sukcesorem jest dany oddział prowadzący w miejsce przejętej spółki działalność przy użyciu tego samego mienia i tych samych pracowników. Przyjęta przez Sąd Okręgowy wykładnia nie narusza art. 494 Ordynacji podatkowej, bowiem zainteresowany nie jest odrębną od wnioskodawcy osobą prawną, a jego jednostką organizacyjną, która jedynie na gruncie prawa pracy i ubezpieczeń społecznych jest wyposażona w pewne elementy podmiotowości prawnej. Odnośnie zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c., wnioskodawca podniósł, że apelujący nie rozwinął w uzasadnieniu apelacji tego zarzutu i dlatego nie powinien być przedmiotem rozpoznania przez Sąd Apelacyjny.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu albowiem Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie.

Jak wynika z akt sprawy (...) Spółka Akcyjna w B. wystąpił, w imieniu Oddziału Zespół Elektrociepłowni (...), do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wydanie interpretacji w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. We wniosku wnioskodawca opisał stan faktyczny, a mianowicie, że z dniem 1 września 2010 r. doszło do przejścia przez Spółkę (...) S.A. (dalej: Spółka (...)) kilkunastu innych dotychczas współpracujących ze sobą spółek, m.in. spółki (...) S.A. w B. (dalej: Spółka (...)). Niezależnie od powyższego Spółka (...) zmieniła swoją dotychczasową nazwę na (...) S.A. Połączenie spółek odbyło się zgodnie z art. 492 § 1 k.s.h. (połączenie przez przejście) poprzez przeniesienie całego majątku Spółki (...) na rzecz Spółki (...) w zamian za akcje. Wraz z rejestracją połączenia spółek w strukturze Spółki (...) został wyodrębniony Oddział Zespół Elektrociepłowni (...) w B., który sporządza samodzielnie bilans. Oddział otrzymał numer Regon. Dotychczasowi pracownicy Spółki (...), na mocy art. 23.1 k.p., stali się pracownikami Oddziału, który stał się dla nich pracodawcą. Ponieważ Oddział stał się odrębnym pracodawcą w rozumieniu art. 3 k.p., to tym samym stał się odrębnym płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Oddział dokonał zgłoszenia pracowników do ubezpieczeń społecznych i zgłoszenia Oddziału jako nowego płatnika składek. Jednocześnie Oddział nabrał wątpliwości, czy opisany powyżej sposób rejestracji przejścia dla celów ZUS był prawidłowy. Pytanie wnioskodawcy było następujące: „czy w przedstawionym stanie faktycznym Oddział powinien opłacać składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości uprzednio stosowanej przez poprzedniego płatnika (Spółkę (...)), ponieważ jako sukcesor wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego płatnika, w tym w szczególności w uprawnienia wynikające z preferencyjnej stawki wskaźnika korygującego w ubezpieczeniu wypadkowym albo w obowiązek wynikający z wyższej stawki tego wskaźnika?”. Stanowisko wnioskodawcy było następujące: Oddział jako sukcesor wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego płatnika (Spółki (...)), w szczególności w uprawnienia wynikające z preferencyjnej stawki wskaźnika korygującego w ubezpieczeniu wypadkowym (...) i tym samym powinien opłacać składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości uprzednio stosowanej przez poprzedniego płatnika”.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał za nieprawidłowe powyższe stanowisko (...) Spółka Akcyjna w B.. Organ rentowy stanął bowiem na stanowisku, że w przedstawionym stanie faktycznym następstwo prawne, z którego wnioskodawca wywodzi prawo Oddziału do stosowania wysokości stopy procentowej składki na

ubezpieczenie wypadkowe ustalonej uprzednio dla spółki przejętej, w istocie nie zachodzi. Wyodrębnienie w strukturze organizacyjnej wnioskodawcy, oddziału nie może być postrzegane jako następstwo prawne, którego istota polega na wstąpieniu w ogół praw i obowiązków poprzednika. Ponadto organ rentowy stwierdził, że wysokość stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe, która ma bezpośredni wpływ na wysokość należności z tytułu składek, sama w sobie nie jest należnością z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zatem nie być postrzegana jako zobowiązanie, czy uprawnienie, które przechodziłoby na następcę prawnego. Brak jest zatem podstaw do stosowania definicji rozszerzającej, która obejmowałaby swoim zakresem również wysokość stopy procentowej.

W apelacji organ rentowy powtórzył stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a mianowicie, że oddział spółki będący odrębnym od spółki macierzystej płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne nie może być podmiotem sukcesji uniwersalnej w zakresie ogółu praw i obowiązków z tytułu ubezpieczeń społecznych, których podmiotem była spółka przejmowana oraz, że stopa procentowa składek nie mieści się w zakresie przedmiotowym normy zawartej w art. 31 ustawy o s.u.s.

Na samym wstępie rozważań wskazać należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że wniosek o interpretację i stanowisko wnioskodawcy zawarte we wniosku, dotyczy tylko wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe. Przedmiotem rozstrzygnięcia jest zatem odpowiedź na pytanie, czy (...) Spółka Akcyjna - Oddział Zespół Elektrociepłowni (...) ma opłacać składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości uprzednio stosowanej przez poprzedniego płatnika, czyli (...) S.A.

Stan faktyczny sprawy nie jest sporny. Wynika z niego, że doszło do przejścia przez Spółkę Akcyjną (...) kilkunastu spółek w tym (...) S.A., że jednocześnie spółka przejmująca zmieniła nazwę na (...) Spółka Akcyjna w B. oraz, że z chwilą rejestracji tej ostatniej spółki w jej strukturze wyodrębnione zostały Oddziały, które nie mają osobowości prawnej. Oddziały te przejęły mienie spółek przejmowanych oraz w trybie art. 23.1 k.p. pracowników tych spółek. (...) działalności nie uległ zmianie. Powyższe prowadzi do wniosku, że w miejsce dotychczasowych mających osobowość prawną spółek akcyjnych, powstały Oddziały, które osobowości prawnej nie mają.

Zgodnie z treścią art. 93 § 1 Ordynacji podatkowej osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku łączenia się:

- 1)osób prawnych,
- 2)osobowych spółek handlowych,
- 3)osobowych i kapitałowych spółek handlowych

- wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek.

W myśl § 2 przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejście:

- 1)innej osoby prawnej (osób prawnych);
- 2)osobowej spółki handlowej (osobowych spółek handlowych).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, w ustalonym stanie faktycznym sprawy, należy podzielić stanowisko wnioskodawcy, że Oddział Zespół Elektrociepłowni (...) S.A. nabył prawo do stosowania składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości, w jakiej przed przejściem płacił (...) S.A. Prawo do opłacania składki w tej właśnie wysokości Oddział nabył dlatego, że spółka macierzysta (...) Spółka Akcyjna w B. na mocy art. 93 Ordynacji podatkowej nabyła wszystkie uprawnienia przejętych spółek, a więc i uprawnienia Spółki Akcyjnej (...) S.A.

Spółka (...) Spółka Akcyjna w B. jest osobą prawną i nabyła te uprawnienia zgodnie z brzmieniem artykułu 93 ordynacji podatkowej. Nabycie tych uprawnień przez spółkę macierzystą nie jest kwestionowane przez ZUS. Wręcz przeciwnie. W apelacji organ rentowy wyraża pogląd, że spółka (...) Spółka Akcyjna w B. jako spółka przejmująca

nabyła uprawnienia spółek przejętych. Z faktu jednak wyodrębnienia w strukturze spółki przejmującej Oddziałów, które są samodzielnymi, niezależnymi od spółki przejmującej, płatnikami składek na ubezpieczenie wypadkowe, organ rentowy wywiódł wniosek, że Oddziały nie mogą stosować składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości płaconej do dnia przejęcia przez spółki przejęte. Stanowisko organu rentowego należy więc odczytać w ten sposób, że jeśli spółka przejmująca byłaby płatnikiem składek na ubezpieczenie wypadkowe, to co do zasady spółka ta miałaby ewentualne prawo aby płacić składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości w jakiej płaciły je spółki przejęte. Utworzenie natomiast Oddziałów – samodzielnych płatników składek na ubezpieczenie wypadkowe, spowodowało to, że spółka przejmująca utraciła uprawnienia jakie ustawa wiąże z przejęciem spółek, a wynikające z art. 93 Ordynacji podatkowej. Stanowisko organu rentowego jest nie do zaakceptowania. Wykładnia art. 93 Ordynacji podatkowej nie może prowadzić do wniosku sprzecznego z celem ustawy i logiką. Niewątpliwie celem przepisu art. 93 Ordynacji podatkowej było zapewnienie „nowemu” podmiotowi nabycie wszelkich korzyści jakie ustawa wiąże z połączeniem, czy też inkorporacją spółek. Skoro nabywa je z mocy ustawy spółka przejmująca, to nielogiczne jest, że z powodu utworzenia (z chwilą połączenia) samodzielnych płatników - Oddziałów, uprawnień tych de facto nie nabywa. Odrębność prawa ubezpieczeń społecznych, w stosunku do prawa podatkowego i odpowiednie stosowanie przepisów ordynacji podatkowej do należności z tytułu składek, wyrazi się właśnie tym, że Oddział poprzez spółkę macierzystą nabędzie korzyści płynące z połączenia spółek. Nie można też z pola widzenia tracić ważnej okoliczności, a mianowicie, że Oddział jest niejako następcą spółki przejętej, w zakresie prawa pracy i wykonywanej działalności. Z niespornego materiału dowodowego sprawy wynika, że to właśnie poszczególne Oddziały przejęły w trybie art. 23.1 k.p. pracowników dotychczasowych (a przejętych) Spółek Akcyjnych i, że Oddziały te zostały utworzone na majątku tychże poszczególnych spółek. Poszczególne Oddziały prowadzą też tę samą działalność, (...) Spółki Akcyjne, na bazie których powstały. Niezasadne byłoby więc twierdzenie, że Oddziały te nie mogły nabyć (ale pośrednio przez utworzoną osobę (...) Spółkę Akcyjną) uprawnień w zakresie wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe. Nie ma przekonujących argumentów dla twierdzenia, że skoro osoba (...) Spółka Akcyjna nabyła prawo do opłacania składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości w jakiej płaciły ją spółki przejęte, to uprawnienia tego nie mogły nabyć nie mające osobowości prawnej Oddziały, tylko dlatego, że są one samodzielnymi płatnikami tych składek. Nie można tracić z pola widzenia tego, że Oddziały są w strukturze Spółki Akcyjnej tylko wyodrębnionymi pracodawcami, a w pozostałym zakresie są częścią Spółki Akcyjnej. Skoro niewątpliwie jest, że uprawnienia nabyła spółka i miałaby je, gdyby nie utworzyła Oddziałów, to z faktu utworzenia tychże Oddziałów nie można pozbawiać Spółki Akcyjnej praw, które należą jej się z mocy prawa, z art. 93 Ordynacji podatkowej. Niezależnie zatem od tego, czy przyjmie się, tak jak uczynił to Sąd Okręgowy, że to Oddział jest bezpośrednio podmiotem sukcesji uniwersalnej, czy też przyjmie się tak, jak uczynił to Sąd Apelacyjny, że pośrednio poprzez Spółkę Akcyjną, wynik tego rozumowania jest taki sam i jednakowo odpowiada na pytanie zawarte w interpretacji. A mianowicie Oddziały mają prawo do opłacania składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości uprzednio stosowanej przez poprzedniego płatnika.

Odnosząc się natomiast do zarzutu apelującego, że należności z tytułu składek nie obejmują wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, to zarzut ten należy uznać za chybiony. Prawo do zapłaty składki w obniżonej wysokości jest prawem rodzajowo takim jak prawo do ulgi podatkowej, zatem kwalifikuje się do prawa majątkowego w rozumieniu prawa podatkowego i w myśl art. 93 par. 1 i 2 Ordynacji podatkowej podlega przejęciu przez spółkę przejmującą. Spółka przejmująca, a przez nią Oddziały, są płatnikami składek i kontynuatorami działalności spółek przejętych. Oddziały przejęły w trybie art. 23.1 k.p. pracowników. ZUS nie podniósł, że uległy zmianie okoliczności związane z oceną ryzyka wypadkowego w Oddziale w B. zatrudniającym pracowników, których dotyczą składki. Za ugruntowane należy uznać stanowisko Sądu Najwyższego, że osoba prawna powstała w wyniku połączenia przez przejęcie, przekształcenia, a także spadkobierca płatnika (art. 97 Ordynacji podatkowej) zachowują prawo do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według stopy procentowej obowiązującej osobę, która prowadziła zakład pracy przed przekształceniem. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2012 r., I UK 358/11; wyrok Sądu Najwyższego z 25 maja 2010 r., I UK 8/10; wyrok Sądu Najwyższego z 20 marca 2009 r., II UK 292/08). W wyroku z dnia 20 marca 2009 r., II UK 292/08, Sąd Najwyższy stwierdził, że połączenie spółek handlowych przez przejęcie spółki zobowiązanej do opłacania składki w innej wysokości niż spółka przejmująca spowodowało dla nowego podmiotu możliwość wyliczenia składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości ustalonej dla spółki

przejmowanej. Jeżeli wysokość składki jest niższa od należnej od spółki, to powstaje niesprzeczna z zasadami współzycia społecznego i przewidziana przez prawo korzyść wynikająca z połączenia spółek.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c., to trafnie wnioskodawca zarzuca w odpowiedzi na apelację, że apelujący nie uzasadnił w żaden sposób tego zarzutu, a to czyni niemożliwym ustosunkowanie się do niego przez Sąd Apelacyjny.

Odnosnie stanowiska apelującego, że gdyby uznać, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe podlega sukcesji, spółka przejmująca z momentem przejścia kilkunastu spółek nabyłaby prawo do posługiwania się wartościami stopy procentowej jakie stosowały wszystkie spółki przejęte, to samo w sobie brzmi „kuriozalnie”, wyjaśnić należy, że zgodnie z niekwestionowanym stanowiskiem wnioskodawcy wyrażonym w sprawie III AUa 467/12, już obecnie Spółka płaci składki w różnej wysokości w zależności od Oddziału. Okoliczność ta potwierdza tylko stanowisko Sądu Apelacyjnego, że składki te mogą być zróżnicowane i inne dla Oddziałów.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z par.12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.